

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei:

Pe an	12 cor.
Pe jumătate de an	6 „
Pentru agricultori pe an 6 „	„
Pentru străinătate	16 „

Redacția și administrația:
Câmpulung.

Apare în fiecare Duminică.

Inseratele:

Un rând pe săptămână	12 bani
De două ori	18 „
De trei ori	24 „
Un număr costă	10 bani.

Inștiințare.

Năvala Rușilor a împiedicat prin mai multe luni scoaterea gazetei. Făcându-se în urmă liniște, scoatem din nou, ca să aducem gospodăriești din războiu. Rugăm pe prietenii noștri, să fie gazeta și mai departe. „Foaia Poporului“ să nu lipsească din nici-o casă țărănească.

Redacția „Foliei Poporului“.

Cuvântul Impăratului.

Cătră popoarele Mele!

Regele Italiei se năpustește asupra Mea. Italia își calcă credința față de tovarășii săi amândoi într'un mod nemaipomenit încă în istoria omenirii. După o legătură de mai mult de treizeci de ani, în decursul căreia Italia și-a lărgit țeara și a înflorit mereu, ea ne-a părăsit în ceasul primejdiei și-a trecut pe față în tabăra dușmanilor noștri. Noi nu am amenințat Italia, nu o am jignit, nu am atins nici cinstea nici interesele ei, noi am împlinit totdeauna cu sfințenie datoriile noastre de prieteni și-am scutit-o, când a intrat în războiu. Noi am făcut și mai

mult. Atuncia, când Italia chitia cu ochi lacomi peste hotarele noastre, noi, dorind să păstrăm pacea și prietenia, ne-am hotărât la jertfe mari și dureroase, la jertfe, ce sfășiau inima noastră părintească. Dară lăcomia Italiei, care crede că se poate folosi de prilej, nu era de săturat. Și de aceea soarta trebuie să se împlinească. Dușmanului puternic dela miază-noapte, oștirile Mele, luptând umăr la umăr cu oștirile marelui Meu prieten, i-au dat piept într'un războiu uriaș de zece luni. Noul dușman hain din miazăzi nu li-i protivnic necunoscut. Amintirile mărețe de bătăliile dela Novara, Mortara, Custoța și Lisa, mândria tineretelor mele, spiritul unor viteji ca Radetzky, archiducele Albrecht și Tegetthof, care încă trăiește în ostașii mei pe uscat și pe mare, î-mi dau chiezășie destulă, că noi vom apăra cu desăvârșire și hotarele din miazăzi. Salut pe voi-nicii mei oțeliți în lupte și deprinși a învinge. Am încredere în ei și în căpitanii lor. Am încredere în toate noroadele mele, căroră pentru jertfele fără de seamăn, aduse de ele, li se cuvine cea mai adâncă a Mea mulțămită părintească. Pe cel Atotputernic îl rog, să binecuvinteze steagurile noastre și să apere dreapta noastră cauză.

Viena, 23 Mai 1915.

Francisc Iosif.

Războiul.

Omorul mișelesc, săvârșit în vara anului trecut, cu știrea și ajutorul stăpânirii sârbești, împotriva moștenitorului coroanei și a doamnei sale, a silit pe prea bunul nostru împărat, să ceară răsplată pentru această nemaipomenită fărădelege. Sârbia nevoind să o deie, lucrul a ajuns la războiu. În războiu, Sârbia uu a rămas singură. Din capul locului i-a sărit în ajutor Moscalul, iar cu Moscalul dimpreună s'a năpustit asupra noastră și Franțuzul, Englezul, Belgianul și Muntenegreanul, legați de mult împotriva noastră, cari de ani încoace ne pândiau și pregăteau să ne facă capăt. Cu noi era numai neamțul și avea să fie Italianul, legat cu noi în folosul său de treizeci și trei de ani. Dară Italianul necredincios se codi și, pe cuvânt că noi am fi început războiul și el deci nu ar fi dator să ne sprijinească, rămase cu pușca la picior.

Astfel numai noi și Neamțul ne-am văzut siliți, să ținem piept uraganului dușman de șase popoare. Neamțul se repezi asupra Franțuzului, Englezului și Belgianului, iar noi ne îndreptarăm împotriva Moscalului, Sârbului și Muntenegreanului.

Dintre ei Moscalul a intrat în țeară cu o oaste câtă frunza și iarba. Un potop întreg de oameni s'a revărsat asupra oștirilor noastre ca să le înecă. Erau patru ba chiar câteodată unsprezece câtra unul. Ai noștri măturau batalioane și regimente întregi, iar alte batalioane și regimente le luau locul. Roiau Moscalii ca lăcustele, și față de mulțimea lor nenumărată

oștirile împărătești au trebuit să se tragă înapoi mai întâiu dela Leov la Przemysl și de acolo iarăși până la Cracovia, nu însă fără să scadă mereu numărul Rușilor, ba nimicindu-i, ba prinzându-i. Rușii cuprinsese întreaga țară dela marea din miază-noapte și până la Prut la Noua-Sulița, îndoind rândurile noastre ca o nuia. În urmă ei năvăliră și în Carpați, dela Mestecănești în Bucovina până la Gorlice în Galiția, făcând acolo cu rândurile lor un cârlig și căutând să străbată în țeara ungurească, până la Budapesta, ca să ne răpuie.

În vremea aceasta, pe deoparte Turcul, amenințat de Rusul dornic a pune mâna pe Țarigrad și a se face stăpân al îngustimii mării dela Dardanele, intrase în războiu umăr la umăr cu noi și trase astfel o parte din oștirea moscălească asupra sa, pe de altă parte Neamțul bătuse mereu pe Franțuz, Englez și Belgian, luase o parte mare de țeară dela ei și astfel ajunsese în stare, să ne trimită în ajutor o parte din oștirea sa. Sprijinit de oștirea aceasta, oastea noastră, la începutul lui Maiu, a năvălit asupra întăriturilor rusești tocmai în partea lor cea mai slabă, la cârligul dela Gorlice, le-a cucerit și astfel a spart rândurile Moscalilor, mânăndu-i mereu înapoi. 150 de kilometri au fugit într'una Moscalii, până ce s'au putut intrarma în urmă la Przemysl. În jurul cetății acesteia se dă de două săptămâni o luptă crâncenă. Ai noștri străbat mereu înainte, și nu încapă îndoială, că ei în scurtă vreme nimici și prinde întreaga oștire moscălească câștigând astfel războiul.

Ca să împiedice izbânda aceasta, necredin

FOIȚA.

Dintr'o călătorie prin Monarchie.

(Impresiile războiului)

Câmpulung 1 Iunie 1915.

În vremuri de pace rar care căraș știa de Măgură. Astăzi nu se teme fugarul, nu se plânge cărașul militar (hoșpontarul), nu se îngrijește soldatul, care trebuie să treacă din Bucovina spre Ungaria. de nimică mai mult ca de Măgura. Dar' odată ce ai început a sui dealul acesta primejdios, fie pe jos sau cu trăsura, fug și primejdiile dinaintea ta. Întreg drumul îți faci judecata următoare: „Până aici am ajuns bine, se vede că de aici e greul“; Și te duci tot înainte, Frigul îl biruești cu marșuri, somnul îl alungi prin crâșme sau prin băraci, iar' foamea cu o coajă de pâne, care trebuie să ți-o pui în traistă, dacă ai atâta minte să înțelegi, că în pădure nu se coace plăcinta, pe copac. Cu grijă, cu teamă, te pomenești în Tihuța, deacolo în Moroșeni și în sfârșit la gara din Bârgău. Frică de tâlhari n'ai, de Moscali nici atâta, căci calea dela Dorna până la Bârgău face legătura între o țară cu război și alta cu liniștea obicinuită numai în timp

de pace. Măgura e plină deci de viață, ziua și noaptea, călătorul nu rămâne niciodată singur.

Ai trecut de Bistrița, fie că pleci în jos spre Cluj, sau o apuci la deal spre Carpați, totul îți pare neschimbat. Dacă n'ar suferi trenul întârzieri, dacă n'ai vedea soldați și stațiuni de ale „crucei roșe“ pe la gări, cum nu cunoști limba ungurească, n'ai putea înțelege din nimică că Austria poartă un război atât de greu. Dar' cum am spus pretutindenți întâlnești soldați. Unii stau de pază, alții se întorc însănoșați din spitaluri plecând spre trupă, alții în concediu; toți se țin de grupul lor, pururea despărțiți de civili, ca să nu se piardă prin vagoane. Prin orașele mai mari capătă menaja dimineața ceai cu rum sau cafea, la amiază o bună bucată de carne și supă, iar' sara ce se întâmplă Stațiunile „Crucei roșe“ poartă grija aceasta; după cum am văzut, ele își împlinesc această datorință creștinească cât se poate de bine.

Călătoria îi lungă și anevoioasă, dar' ai cu ce-ți omorâ urâtul. Atâția soldați, cu îmbrăcăminte deosebite dela felurite regimente, vorbind limbi felurite, ei te atrag numaidecât. Eu cunosc limbile țării noastre; românește, nemțește și rutenește. Cu aceste 3 limbi mă pot înțelege aproape cu toate neamurile din

Italian, care ne-a vândut ca Iuda Iscarioteanul pe Hristos, și fără pic de pricină din prieten s'a prefăcut în dușman, s'a năpusit asupra noastră și ne ia dela spate. Plini de credință în dreptatea cauzei noastre nu avem grijă nici de el. L'am bătut în trecut totdeauna, îl vom bate cu ajutorul lui Dumnezeu și de asta dată.

Astfel s'a încins războiul și cu Italia. De el și pricinile lui vorbește cu tărie și inimă cuvântul împăratului din fruntea gazetei. Despre mersul lui, cât și al celorlalte răsboaie vom da seamă de acum înainte deamăruntul săptămână de săptămână.

Știri de pe câmpul de război.

Viena, 3 Iunie 1915. — Oficial.

Trupe germane au atacat noaptea ultimele poziții ale Rușilor în frontul de miază-noapte dela Przemysl și azi dimineață la 3 ore 30 min. au pătruns în oraș prin partea de miază-noapte. Dinspre apus și miază-zi a pătruns corpul nostru al 10-lea și avansurile lui au ajuns în piața principală a orașului îndată după orele 6. Însemnătatea acestui succes încă nu se poate judeca pe deplin. Atacul trupelor aliate în părțile de nord dela Stryi a adus ca prizonieri 60 ofițeri și 12.175 soldați, pradă 14 tunuri și 35 mitraliere.

Pe câmpul de luptă italian, Italienii au continuat fără succes bombardarea pozițiilor noastre în mai multe puncte la granița Tirolului și Carintiei. Dușmanii se retrăgeau în fugă, de câte ori veniau în foc, astfel fugi un regiment de infanterie italian pe platoul dela

Monarchie, afară de Unguri. Și tocmai aceasta e cel mai atrăgător pentru mine. Pe haine cunosc într'un fund de gară vre'o trei soldați din Ungaria. Mă duc spre ei. Sunt Rumâni din Ardeal. Numaidecât le spun că-s român și-i întreb încotro se duc și de unde vin.

„Venim din spital, domnule“

„Ați, fost răniți?“

„Da, am fost răniți tustrei în Sârbia. Iacă aici am căpătat glonte“ și-mi arată borta din mâneca mantalei.

De aici începe apoi vorba despre Sârbi. Ei îmi povestesc că Sârbii luptă vitejește. Unul din ei a fost și prin Galiția de s'a bătut cu Muscalu.

Muscalii-s mulți, domnule, da nu-s de nici o treabă. Să lupte ei ca Sârbii, de mult ne făcea capătul“.

„Ba și Sârbii cât is de dracoși, când ne vedeau pe noi, Românii din Ardeal, sau pe Croați o apucau la fugă. Țivilii Sârbi is ai dracului. Toți is cu arme. Pușcau până și fetele asupra noastră. Băieții ascunși prin poduri aruncau cu pietrele în noi, dacă n'aveau altceva în mână. Am prins din ei mulți și-i întrebam cine i-a pus la cale. Ziceau că ofițerii lor li băgau frica în oase. Le povesteau că dacă ne-or lăsa în țară, apoi avem să-i tăiem pe toți dearândul. Noi ne purtam

Folgaria, mai multe companii la Misurina și trupele de cavalerie și de munte, cari fură surprinse de o patrulă de ofițeri.

Berlin, oficial. Se încăieră o luptă pentru locul bine întărit, ocupat de Engleji, Hooge, care luptă decurge favorabil pentru noi. Pe frontul Souchez—Neuville și spre sud Francezii încercară mai multe atacuri însemnate, cari în unele locuri se sfârșiră cu lupte sângeroase. Francezii suferiră mari pierderi fără a câștiga oarecare avantagii. În Vogesi aviatorii noștri au bombardat locul de etapă Remiremont, un centru de linii ferate și tabăra dușmană dela Hohneck.

Pe câmpul de luptă din răsărit situația neschimbată.

Hegemonia în Balcani și România.

Viena, 30. — „Korrespondenz Herzog“ a deschis un plebiscit asupra viitorului Balcanilor și anume asupra întrebării: Cine va avea hegemonia în Balcani, avându-se în vedere evenimentele ce se petrec înaintea ochilor noștri? Cei mai de frunte bărbați politici au zis cam într'un glas toți așa:

De când s'a făcut în București pacea se consideră în Austria ca un lucru sigur, că România, fiind cea mai de seamă și mai puternică între puterile din Balcani, e de sine înțeles și puterea conducătoare în Balcani și rațiunea de stat austriacă a trebuit să poarte de grijă ca România să rămâie la acest loc de

omenește, Când prindeam țivilii de ăia ce umblau să ne omoare nu-i spânzuram. Le trăgeam doar câte o bătaie bună și-i luam cu noi“!

Vorbind astfel despre Sârbi, ne oprim la o gară din sudul Ungariei, unde aveam să schimbăm trenul. Un tren militar lung, de nu-i vedeai capătul, tras de două locomotive, aduce un transport de vre'o mie de prizonieri Sârbi. În fine voi vedea și Sârbi Muscali am văzut destui până acum, îmi gândesc bucuros. Soldații împing ușele grele în lături și dau drumul la câte vre'o două sute din ei ca să le deie menaje. Oi, doamne! Să stringi toți cerșitorii de pe lume, să-i pui în rând, n'ar părea atât de mizerabil convoiul lor ca acel sârbesc pe care l'am văzut. Hainele rupte în sute de bucăți. Cei mai mulți în hainele lor țărănești, încălțări, cu opinci, cu sumaeșe cârpite, cu cușme sau plălării, mulți cu mantale de ale soldaților noștri, vre'o câțiva desculți; singurul lucru care mai trăda că-s soldați și ei, erau șapcele lor înalte și fără formă care li mai rămaseră, încolo haine militarești în întregime le aveau numai subofițerii. Iar' fețele, uscate și negre își storceau doar' milă. Câte doi în rând căpătară menaja, o felie mare de pâine de grâu și câte o bucată de slănină. Din privirile ochilor, din

frunte. Ca insulă romană în marea slavă, o Românie puternică cu hegemonia în Balcani este în același timp un dig de apărare pentru Austria față de atacurile colosului dela Nord, în vreme ce, pe de altă parte, o Austrie neslăbită formează pentru România zidul de apărare contra valurilor slave. Când generalul Tedejew a zis că drumul la Constantinopol duce prin Viena, a înțeles de bună seamă Viena—București. Ca aceste două state să se susțină reciproc, este deci pentru ambele o trebuință de căpitanie.

Hegemonia României în Balcani primește însă o puternică lovitură prin faptul că Italia ni-a declarat războiul, căci Italia tinde spre această hegemonie, iar Rusia vede de pe acum dominațiunea ei asupra Balcanilor. Pentru că îndată ce Țarigradul Turcilor, cu cari se hărțuesc de luni, va deveni a lor, va vorbi cu Italia „rusește“.

O victorie a Triplei Înțelegeri, însemnează deci subjugarea Balcanilor sub puterea Rusiei, care fapt, dacă se va întâmpla, ar transforma și România într-o provincă sub stăpânire rusă“.

Congresul partidului conservator în România.

Congresul partidului conservator care a fost convocat pentru ziua de Miercuri la orele 9 jum. nu s'a putut ținea din cauza neînțelegerilor ce domnesc în partidul conservator. Fiind imposibil să se înceapă o discuție, nici să se găsească o soluție pentru închiderea congresului, din cauza scenelor tumultuoase d-nu

lăcomia cu care își înghițeau mâncarea, puteai înțelege bine, că foamea a fost lungă vreme tovarășa lor. Lângă fântâna din care-și ieu în cea mai mare grabă apă de drum, este o grămadă de sfeclă de zahăr. Grămădindu-se la apă, căruia îi pică la îndămână, își împlă pe furiș buzunarele cu sfeclă de zahăr. Mă miram mult, ce vreu se facă cu ele. Unul care se suise în vagon scoate un cuțitaș, curățeste repede sfecla, taie felii din ea și le mănâncă cu poftă. „Al dracului litve, îmi spune un soldat român. — uită-te la ei, cât sunt de rupți și flămânzi dar să-i vezi cum se luptă, ca niște câni turbați“.

Un neam fără noroc, vândut Muscalilor, de însuși conducătorii lor . . .

Plecăm mai departe spre Pragerhof. În toate vagoanele tot soldați de toate neamurile. Eu mă opresc la fiecare grup, unde aud că nu se vorbește ungurește. Întâlnesc nemți, croați, cehi, ruși din Galiția și italieni. Cu toți mă înțeleg cât de cât. Cei mai mulți din ei luptară la Sârbia. Aflu dela toți aceeași conștiință de demnitatea lor ca soldați. Toți au nădejde că vor mai merge în foc. Croații iar înghiți pe Sârbi într-o lingură de apă. Unui român ardelean, o șrapnea i-a rupt două degete dela mâna dreaptă

Marghiloman, șeful partidului conservator intervine pe lângă d-l Filipescu ca să primească o consfătuire cu d. Al. Marghiloman. După o deliberare de peste o jumătate de oră comisiunea constătoare din domnia T. Maiorescu, Al. Marghiloman, I. Lahovari și Nicu Filipescu, decide:

1) că nu este competența congresului să se pronunțe asupra șefiei partidului, aceasta fiind exclusiv dreptul comitetului executiv al partidului;

2) până la convocarea comitetului executiv șefia partidului să fie girată de aceleași persoane cari au girat conducerea partidului la plecarea d-nului Titu Maiorescu, adică de d-nii Marghiloman și Ion Lahovari. S'a decis ca prezidenția congresului să nu fie ocupată nici de d. Marghiloman nici de d. C. Olănescu, care fusese delegat de comitetul executiv, ci d. Titu Maiorescu. S'a stabilit ca atât d-l Olănescu cât și d-l Marghiloman să declare congresului că au cedat prezidenția d-lui Maiorescu, iar d. Maiorescu să comunice apoi hotărârile comitetului consultativ și să închidă congresul.

Redeschizându-se congresul și declarând atât d-nul Olănescu cât și d-nul Marghiloman că cedează prezidenția d-lui Maiorescu, ia cuvântul d-l Maiorescu și face cunoscut hotărârile de mai sus ale comitetului consultativ. Apoi ia cuvântul d-l Marghiloman și declară că pe viitor va colabora la direcția partidului cu d-l Ion Lahovari și declară închis congresul. Amicii d-lui Filipescu protestară, spunând că d-l Marghiloman nu s'a conformat hotărârilor luate în comitetul consultativ, ci a făcut alte declarațiuni închizând și

„Deacum n'ai cu ce trage“ îi zic între altele.

„Să n'ai grijă domnule. că trag eu și cu degetul ăst mic, când mă trimite iară“.

„Și te-ai duce bucuros?“

„Mai este întrebare? Doar pentru asta sunt cătană“.

În Stiria treceam pe lângă un lagăr de prizonieri ruși. De departe îi auzim cântând. Ruteanul din Galiția care pleca cu mine, îmi povestește că a fost în spital într'un oraș unde era un lagăr de prizonieri ruși. Le merge tare bine pe acolo. Mănâncă, dorm și cântă. Mulți din ei își frământă, mintea cum și-ar aduce familia, ca să rămâie supuși Impăratului nostru. „Nicolai al nostru e căne fără mliă și fără dreptate“, așa povestesc ei despre Țarul lor.

De altfel dintre toate câte le poți vedea și auzi într'o călătorie de vre'o săptămână prin Monarchie, cu un lucru hotărât te alegi: Austria va învinge numai-decât, căci toate popoarele ei sunt însuflețite de aceeași dragoste și credință cătră tron și patrie. Pentru mine, precum și pentru ori care bucovinean, care a trecut de țara noastră bântuită deadreptul de greul războiului, o călătorie prin Monarchie e cea mai tare mângâiere și cel mai curat izvor de nădejde într'un viitor mai bun.

Marius.

congresul, ceea ce nu putea face nefiind președinte. Față de aceste protestări comitetul consultativ fu convocat imediat pentru orele 4 p. m. la clubul conservator. Ce decisiuni s'au luat nu ne sunt încă cunoscute.

Cântece de război.

Galiție țară pustie.

I.

Frunză verde de trifoi
Veni vestea'n sat la noi
Că Impăratul legă a pus,
Ca dela optsprezece în sus
Și pân' la patruzeci și doi
Toți să plece la război.
Să răzbune un greu păcat,
Pe Sârbu cel vinovat
Că viața i-a cûrmat
Unui viitor împărat.
La zece și jumătate
Incepu doba a bate
Și-a strânge voinici din sate,
La oastea împăratului.
Incontra dușmanului.
Și-a mai venit veste pe loc,
Că și Rusu cere foc,
Frunză verde iasomie
Galiție țară pustie
Mulți feciori ai înghițit
Multe mame ai văduvit
Și mult norod ai sărăcit
Că prin șesurile tale
Și-a făcut Muscalu cale
De-a adus moartea cu dânsul
Și-a lăsat jalea și plânsul
(De George Moscu, corporal la reg. 9 de dragoni).

II.

O nevestă cătră bărbatul său plecat în război.

Foaie verde de pasat
Nu fi badă supărat
Că'n cătane te-o luat
Ca să lupți pentru Impărat,
Că tu știi bărbate bine
Că și alții-s duși cu tine
Că s'au dus și domni mai mari
Tot maiori și gheneari,
De-au lăsat case pustii
Și neveste cu copii.
Știu că greu îi năcăji
Pân' războiul s'a sfârși;
Păru'n cap ți-a 'ncărunți
Fruntea ți s'a încreți;
Coasa'n cui ți-a rugini
Caru ți s'a risipi
Casa ți s'a pustii

Gardurile s'or năru
Boii'n grajd ți-or flămânzi,
Dar' la iestea nu gândi
Că eu de toate oi îngriji.
Că tu știi doară prea bine
Gându-mi stă numai la tine,
La Dumnezeu eu m'oi ruga
Doară el ți-a ajuta
Să te 'ntorci biruitor
Cu capu 'mpodobit cu flori

* * *

Iar voia lui Christos de a fi
Și'n război tu vei muri,
Tot la tine m'oi gândi
Altul nu mi-a trebui.
Și unde te or înmormânta
Zi să-ți puie crucea așa,
Ca și eu s'o pot afla
Când războiul odată a sta.
Eu-oi merge și te-oi căta.
Iar' de n'oi putea afla
Eu de alții oi întreba,
Nu te-au văzut undeva,
Până nu m'or îndrepta
Unde zace crucea ta.
Deacolo eu te-oi lua
Acasă te-oi strămuta
Sub un pom te-oi îngropa
Sub un pom din grădiniță
Sub un strat de zmeuriță
Dimineața m'oi scula
Strățișorul l'oi uda
Pe tine te-oi ușura,
Strățișorul l'oi plivi
Cu tine m'oi sfătui.
Pe mormânt ți-or pune flori
Cari cresc pe la sărbători,
Că nu te-ai temut să mori
Pentru țară și Impărat
Pentru cinste de soldat.
(De Ana lui Nicanor Leșan din Vatra Moldoviței).

Informațiuni.

Manifestație patriotică. Ziua sf. Constantin și Elena a fost zi de sărbătoare îndoită.

Vestea despre căderea cetății Przemysl s'a lățit cu iuteala fulgerului și a stârnit în oraș mare entuziasm, cu toate că era așteptată de câteva zile. Steaguri negre-galbene și tricolore au fost arborate la toate casele, începând cu edificiile autorităților până la coliba muncitorului. Bucuria era tot una de mare la toți și urale nesfârșite despicau văzduhul și făceau să clocotească munții. Populația acestui orașel curat din crierii munților n'a întârziat nici de astă dată să-și manifesteze devotamentul către Tron și Monarh și să

dea expresie bucuriei ce o simte la succesele vitezei noastre armate. Primăria oraşului Câmpulung a aranjat seara o retragere cu torţe. Un convoi impunător în frunte cu primarele oraşului şi cu comitetul comunal a pornit în cântece entuziaste spre prefectură. Şiragul nesfârşit de lampioane se ridica deasupra capetelor acestei multimi, alungând întunericul, ca un simbol al luptei gigantice de azi. Prefectul a mulţămint populaţiei pentru manifestaţie răspunzând la discursul primarului. De aici convoiul s'a îndreptat spre comanda jandarmariei din loc. Rittmeister Todt a răspuns ovaţiilor cu multă bucurie. În cântecele tarafului de lăutari au mers apoi la hotel Rothkögel, unde lojează comisia de recrutare din loc. La vorbirea primarului d. Hutu a răspuns maiorul Czerny într-o vorbire plină de entuziasm şi căldură, aducând laude Românilor pentru credinţa şi devotamentul lor, de care s'a convins pe deplin de când petrece aici.

Uralele nu se sfârşiau, imnul împărătesc a fost intonat de mai multe ori de un cor improvizat de elevii liceului din loc şi majorul Czerny a luat cuvântul în mai multe rânduri, salutând cu dragoste cruciţii cari pleacă zilnic în cântece de bucurie de aici şi pentru cari succesul ofensivei din Galiţia e un imbold puternic la luptă şi curaj.

A fost o manifestaţie spontană, fără pregătiri şi tocmai de aceea demnă de amintit prin sinceritatea cu care s'a îndeplinit.

Consiliu de miniştri. În 31 Mai s-a ținut în Viena un consiliu de miniştri.

A 11-a lună. Ziarul oficios, „L'Independence roumain“ a publicat Luni un articol intitulat „A 11-a lună“ din care scoatem următoarele: „Ne apropiem de episoadele culminante ale marelui dramă europene. Facem odată mai mult apel staruitor la opinia publică românească, să-şi păstreze toată liniştea în faţa evenimentelor cari să desfăşoare.“

Interesele României vor fi cu atât mai bine apărate cu cât fiii ei vor da dovada disciplinei şi unirii; Enervările şi mişcările nechibzuite nu pot fi decât vătămătoare“.

Calendarul săptămânei.

Iunie.

Stil nou	stil vechiu		
6	Duminică	Simion	24 Maiu
7	Luni	Ioan Botez.	25 „
8	Marţi	Carp	26 „
9	Miereuri	Terapont	27 „
10	Joi	Eutichie	28 „
11	Vineri	Teodosia	29 „
12	Sâmbătă	Isachie	30 „

Lista celor răniţi în război.

Publicăm în numărul de faţă numele mai multor soldaţi români din Bucovina, din lista Nr. 144, în care se află toate desluşirile trebuincioase spre a afla în ea mai mulţi Bucovenieni. O samă de nume, se poate, că nu vor fi nimerite, dar' arătându-se comuna, anul naşterii, regimentul şi compania, cunoscuţii le vor găsi lesne, fiind ele unelocuri stălcite. Adresele soldaţilor le punem întocmai, cum le-am aflat în listă, ca să-i poată afla scrisorile trimise de cunoscuţii sau rudele lor, cari până astăzi n'au avut ştire unde se află ei. Numele lor sunt următoarele:

Androniac Dumitru, născut în 1882 din Mamoniţa, împuşcat în picior. Adresa: Reg. 41, comp. 1 Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Bersan George, din Bance, născut în 1888, rănit în picior. Adresa: Reg. 41, comp. 2 Reserve-Spital, Wien, XII., Train-Kaserne.

Cosnica Ile, din Horodnicul de sus, născut în 1882, rănit la mână. Adresa: Reg. 41, comp. 13 Reserve-Spital, Nr. 3, Wieu, XII., Train-Kaserne.

Buliga Nicanor, din Păteşti de jos, născut în 1882, rănit la mână. Adresa: Reg. 41, comp. 4, Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Candrea Vasile, din Dorna Candrenilor, născut în 1881, rănit la degetul cel mare dela o mână. Adresa: Reg. 41, comp. 16, Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Ciuperca Pavel, din Ruspeboul, rănit într'un deget dela mână. Adresa: Reg. 41 comp. 4, Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Ciobanuc, George a Simion, din Costăna, născut în 1882, rănit la mână. Adresa: Reg. 41, comp. 16 Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Coroamă Nicolai, din Voitinell, născut în 1886, rănit la mână. Adresa: Reg. 41, comp. 5, Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Cojocăr George din Tereblecea, născut în 1892, rănit la un deget. Adresa: Reg. 41, comp. 1, Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Cârstean Vasili din Vicovul de sus, rănit la mână. Adresa: Reg. 41, comp. 16, Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Criştac Jacob, din Tereblecea, născut în 1886, rănit la mână. Adresa: Reg. 41, comp. 2, Reserve-Spital-Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Curic Teodor din Bosance, născut în 1885, rănit la mână. Adresa: Reg. 41, comp. 2, Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Dimitrian Emilian din Balaceana, născut în 1886, rănit la mână. Adresa: Reg. 41, comp. 16, Reserve-Spital, Wien, XII., Train-Kaserne.

Galan Petru din Rădăuţ, născut în 1886, rănit la un deget dela mână. Adresa: Reg. 41, comp. 4, Reserve-Spital, Wien, XII., Train-Kaserne.

Giorgiesei Samson din Horodnicul de jos, rană de puşcă. Adresa: Reg. 41, comp. 16, Reserve-Spital Wien, XII., Train-Kaserne.

Guluc (?) Emilian din Milişăuţ, rănit la braţ. Adresa: Reg. 41, comp. 1, Reserve-Spital Nr. 3, Wien, XII., Train-Kaserne.

Redactor şi redactor responsabil: dl. Nistor Tâmpescu, Câmpulung.

Editor şi proprietar: „Partidul Ţărănesc“ din Bucovina. — Tipografia „Școala Română“ din Câmpulung.